

عنوان مقاله:

سعادت‌نگری و لذت‌نگری بر روی پیوستار: کمی‌سازی سبک لذت‌بری سعادت‌نگر براساس یک مدل مفهومی در منابع اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات بنیادین علوم انسانی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

مهدی عباسی - *Research Scholar of the Research Institute of Quran and Hadith, PhD Candidate in Psychology*

هادی بهرامی احسان - *Associate Professor of Tehran University*

خلاصه مقاله:

چکیده هدف پژوهش حاضر ارائه ابزاری برای کمی‌سازی سبک لذت‌بری براساس یک مدل مفهومی در منابع اسلامی است. این مدل مفهومی، لذت‌بری را بر روی پیوستاری از سعادت‌نگری تا لذت‌نگری؛ دو رویکرد مهم در بهبashi نشان می‌دهد. برای استخراج مولفه‌های مدل مفهومی لذت‌بری سعادت‌نگر و لذت‌نگر در منابع اسلامی، از روش توصیفی-تحلیلی در گزاره‌های دینی و برای بررسی ویژگی‌های مقیاس از روش پیمایشی استفاده شده است. به منظور تدوین مقیاس سبک لذت‌بری گویه‌های مناسب براساس مولفه‌های نظری طراحی شد. برای تعیین روایی ابزار، گویه‌های اولیه مورد ارزیابی کارشناسان روانشناسی که با متون اسلامی آشنایی داشتند، قرار گرفت. این مقیاس در نمونه ۳۶۰ نفری شامل طلاب علوم دینی و معلمان مقطع ابتدایی شهرستان قم اجرا شد. نتایج نشان می‌دهد مقیاس سبک لذت‌بری براساس منابع اسلامی ۹۲٪ اعتبار دارد. توافق بالا میان نظرات اکثر کارشناسان (۳۳/۸۳ درصد) به محتوای پرسشها روایی محتوایی آن را نشان می‌دهد. نتایج تحلیل عوامل نیز روایی و ساختار عاملی مناسبی را نشان می‌دهد. نتیجه تحلیل عاملی اکتشافی استخراج پنج عامل مبتنی بر ویژگی‌های سبک لذت‌بری کارآمد در منابع اسلامی بوده است. این پژوهش نشان می‌دهد که سبک لذت‌بری براساس منابع اسلامی قابل کم‌شدن است و مقیاس ساخته‌شده، ویژگی‌های روانسنجی لازم را دارد. این مقیاس از پنج عامل (تعالیجویی، مهارگری، هدفمندی، عاقبت‌اندیشی و میان‌رویی) تشکیل شده است.

کلمات کلیدی:

Keywords: well-being, eudaimonia, hedonia, Savouring style, Islamic sources

کلیدواژه‌ها: بهبashi، سعادت‌نگری، لذت‌نگری، سبک لذت‌بری، منابع اسلامی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1198446>

